

## Arrest

nr. 323 217 van 12 maart 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S.-M. MANESSE  
Argonnestraat 30  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat S.-M. MANESSE verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 21 augustus 2024 en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 2 oktober 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

#### A. Feitenrelaas

*U, U. Z., verklaart Albanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Durrës. U was tot 2015 of 2016 getrouwd met M. S. en jullie hebben samen één dochter genaamd K. U heeft de volledig voorgdij over haar en zij verblijft samen met u in België.*

Tussen 2003 en 2008 bent u op drie verschillende momenten gearresteerd en veroordeeld geweest tot gevangenisstraffen (i.e., wegens onwettig wapenbezit, een aanvaring met een persoon en een ongeval), daarna had u een regelmatig leven en werkte u als chauffeur. U had thuis oude wapens liggen en u had een afspraak gemaakt met een politieagent om die in te leveren. Toen u onderweg was om deze wapens in te leveren, werd u, samen met A. M. – uw toenmalige schoonbroer en de eigenaar van de auto –, en T. G. – uw buurman – gearresteerd wegens onwettig wapenbezit. De dag nadien werd er een persconferentie gegeven door de politie waarin ze zeiden dat jullie huurmoordenaars waren, hetgeen niet klopt. U werd uiteindelijk veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf wegens onwettig wapenbezit. U ging hiertegen in beroep, maar de strafmaat bleef hetzelfde. A. en T. kregen een lichtere straf omdat de wapens van u waren. Een deel van uw straf zat u uit onder huisarrest en de laatste vier maanden kreeg u amnestie en mocht u de gevangenis vroegtijdig verlaten.

Op 3/04/2023, twee of drie maanden nadat hij uit de gevangenis was vrijgekomen, vond er een aanslag op het leven van A. M. plaats. Hij diende klacht in bij de politie, maar de verantwoordelijken werden nooit gevonden. U vreest dat zoiets ook met u – of uw dochter – zou kunnen gebeuren en u voelt zich niet meer veilig in Albanië. U vreest dat bepaalde Albanese bendes zullen geloven dat u een huurmoordenaar bent en dat ze u daarom uit de weg gaan willen ruimen omdat ze vrezen dat zij in de toekomst een doelwit van u zouden kunnen zijn.

Op 22/07/2024 kreeg u een dagvaarding van de rechtbank, waarin geschreven stond dat u op datum van 17/09/2024 voor de rechtbank diende te verschijnen in verband met uw eerdere rechtszaak. Op 20 augustus 2024 verliet u Albanië en nam u een bus naar België samen met uw dochter. Op 22 augustus 2024 diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het paspoort van uw dochter, documenten omtrent de voogdij van K. en de toestemming van K.'s moeder om met haar naar België te komen, documenten omtrent uw veroordeling, rechtszaak en beroepsprocedure in Albanië, een convocatie om voor de rechtbank te verschijnen op 17/09/2024, een document over het feit dat u geen huis heeft in Albanië en een document dat u geen schulden, zaak of openstaande belastingen hebt in Albanië.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is, omwille van onderstaande redenen.

**Ten eerste kan er uit uw beweerde vrees dat u of uw dochter vermoord zullen worden geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.**

U verklaart dat u vreest dat u of uw dochter het doelwit zal worden van bendes in Albanië wegens de foutieve portrettering van u als huurmoordenaar (CGVS, p. 7, 11 en 12). Vooreerst kan er gewezen worden op volgende elementen die de geloofwaardigheid van uw vrees ondermijnen.

- U maakt geen enkel gewag van persoonlijke bedreigingen aan uw adres (CGVS, p. 5 en 6).
- U bleef na uw vrijlating uit de gevangenis **nog vier maanden in Albanië** uit de gevangenis zonder dat er enig incident plaatsvond (CGVS, p. 6).

- U toonde ook geen haast om het land te verlaten (CGVS, p. 5, 6). Zo blijkt uit uw verklaringen dat u de wens had dat uw dochter, voor wiens leven u overigens vreest (CGVS, p. 12), het schooljaar in Albanië afmaakte alvorens u zou vertrekken (CGVS, p. 6). Indien u echter werkelijk voor uw leven vreesde, is het uiterst bevreemdend dat u nog ettelijke maanden gewacht heeft om het land te ontvluchten, namelijk tot het schooljaar van uw dochter beëindigd was.

- Dat er op 3 april 2023 een aanslag plaatsvond op het leven van A. M. staat niet ter discussie. Uit niets blijkt echter dat er een verband zou bestaan met uw persoon of met jullie eerdere arrestatie in 2021 en de daarop volgende veroordeling omwille van onwettig wapenbezit.

- Dat u overigens niet vermeldde dat A. vorig jaar opnieuw gearresteerd werd, zoals blijkt uit de beschikbare informatie, en u niet scheen te weten waar hij verbleef (CGVS, p. 12) is niet ernstig en ondermijnt uw vrees dat er ook op uw persoon een aanslag gepleegd zal worden.

- Wat betreft T., die samen met u en A. in 2021 gearresteerd werd en slechts veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien maanden, kan opgemerkt worden dat hij pas in september 2023 uit Albanië vertrokken zou zijn (CGVS, p. 12). Ook hier blijkt niet dat jullie in de negatieve aandacht van misdaadbendes staan.

Daarnaast maakt u **niet aannemelijk dat u voor de door u aangehaalde vrees geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten**, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- Uit niets blijkt dat u klacht indiende omwille van deze vrees. U geeft zelf aan dat u niet weet wie u dient te vrezen maar dat u, indien u het wel zou weten, klacht zou indienen bij de politie (CGVS, p. 11). Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient evenwel aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. **Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.**

- U heeft bovendien **nooit klacht ingediend tegen de media omtrent het verspreiden van foutieve informatie** (CGVS, p. 12).

- U verklaart voorts dat **A. bij de politie klacht heeft neergelegd** en dat ze hem hieromtrent vragen hebben gesteld. U verklaart dat er nooit een verantwoordelijke voor is opgepakt, maar hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/ inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. (CGVS, p. 11).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt daarnaast dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal

documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

**Ten tweede blijkt allerm minst dat uw juridische rechten geschonden werden naar aanleiding van uw arrestatie in 2021 en de daarop volgende veroordeling.**

Vooreerst wordt op volgende zaken gewezen.

- Er is een **rechtszaak geweest en u werd hierbij verdedigd door een advocaat** (CGVS, p. 5, 10). U verklaart dat de rechter de feiten ook terdege heeft onderzocht. Zo verklaarde de rechter dat er geen bewijs was dat er een wapen van A. was, hetgeen volgens u ook klopte (CGVS, p. 13).
- U bent **in beroep kunnen gaan** (CGVS, p. 6-7, 8).
- U werd **vroeger vrijgelaten met amnestie** (CGVS, p. 6-7).
- U haalt zelf aan dat de **veroordeling wegens wapenbezit zonder vergunning correct was** (CGVS, p. 11). Daarnaast **maakt u niet aannemelijk dat er fouten in uw rechtszaak zijn gebeurd**.
- U verklaart dat de agent met wie u een overeenkomst had om de wapens in te leveren, ook een bewijs naar de rechtbank heeft gestuurd hieromtrent en dat dit in het dossier zelf staat (CGVS, p. 5, 8-9). Dit blijkt evenwel geenszins uit de door u voorgelegde documentatie aangaande de rechtsgang. Bovendien legt u

slechts enkele pagina's van het vonnis waarin u veroordeeld werd neer én blijkt uit de documenten die u wél neerlegt dat de rechter uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig achtte (zie map 'Documenten').

- In de **beroepsprocedure** werd uw straf bevestigd (CGVS, p. 10).
- U heeft **nooit klacht ingediend** omtrent de naar uw mening incorrecte behandeling van uw zaak. Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat uw advocaat u zei dat u nergens naartoe kon gaan. U heeft wel met een journaliste gepraat die u zei dat u klacht moest indienen, maar u verklaart dat het niets zou opleveren om klacht in te dienen bij de politie tegen de politie. U heeft dit echter ook nooit ergens anders aangeklaagd, bijvoorbeeld bij de hogere autoriteiten of bij de ombudsman. U heeft ook nooit informatie opgezocht over verdere stappen hieromtrent, maar u heeft dit enkel met uw advocaat en de journalist besproken (CGVS, p. 9-10). In Albanië zijn er echter, naast de gewone rechtsgang, ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden (cfr. infra). Hieruit blijkt aldus geenszins dat u alle beschermingsmogelijkheden in Albanië uitgeput heeft.
- Gelet op het geheel van voorgaande is het ook allerm minst aannemelijk dat u opnieuw vervolgd zal worden door de staat voor de eerdere feiten waar u al in de gevangenis voor zat (CGVS, p. 7). U stelde dat u een nieuwe **dagvaarding** ontving omdat de procureur iets met uw zaak wou doen en de vrees dat u opnieuw vervolgd zal worden door de staat (CGVS, p. 13). Hierbij dient opgemerkt te worden dat **uit uw verklaringen niet blijkt dat u opnieuw vervolgd zal worden omtrent dezelfde feiten**. U geeft expliciet aan dat u de dagvaarding zelf niet helemaal begrijpt, maar dat u uw **advocaat** heeft geraadpleegd en dat die u **zei dat u zich geen zorgen hoeft te maken** aangezien u uw straf reeds heeft uitgezeten (CGVS, p. 7-8, 13). Daarnaast haalt u ook aan dat u van een secretaresse in de rechtbank te horen kreeg dat er **geen lopende zaak is tegen u** (CGVS, p. 14).

**Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd.** U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

- Uw identiteitsdocumenten en die van uw dochter wijzen enkel op uw identiteit, nationaliteit en familieband, hetgeen hier niet wordt betwist.
- De documenten die aantonen dat u geen huis, schulden of zaak heeft in Albanië en de documenten omtrent de voogdij en toestemming om te reizen van K., zijn niet gerelateerd aan uw vluchtrelaas en zullen hier dan ook niet verder besproken worden.
- De video's die u toonde tijdens uw persoonlijk onderhoud, en waarvan een printscreen aan uw dossier werd toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), tonen enkel aan dat uw arrestatie in de media is verschenen en dat er gezegd werd dat jullie op weg waren om iemand te vermoorden (CGVS, p. 12-13). Dat deze zaken in de media zijn verschenen, worden door het CGVS niet betwist.
- De juridische documenten werden hierboven reeds besproken. Hieruit kan op geen enkele wijze afgeleid worden dat u geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van uw nationale autoriteiten of dat uw juridische rechten in het verleden niet gerespecteerd werden.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.*

*(...)"*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan en beroept hij zich op de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het beginsel van goed bestuur en in het bijzonder zorgvuldigheid en voorzorg".

Verzoeker werkt dit middel als volgt uit:

*"7 - Weerlegging van de argumenten van de commissaris-generaal:*

*In het kader van een verzoek om internationale bescherming heeft de verzoeker de plicht om zo snel mogelijk alle elementen voor te leggen die nodig zijn om zijn verzoek te onderbouwen. Concreet gaat het om de verklaringen van de verzoeker en alle documenten waarover hij beschikt.*

*Dit bewijsmateriaal, zowel mondeling als schriftelijk, moet vervolgens worden beoordeeld en onderzocht door de asielautoriteiten, die de plicht hebben samen te werken om alle informatie te verzamelen die het mogelijk maakt de geloofwaardigheid en relevantie van het verzoek te verifiëren met het oog op het nemen van een beslissing de gegrondheid van het verzoek.*

*Uit de analyse van de jurisprudentie van de CCE blijkt echter dat in de praktijk de beoordeling van deze geloofwaardigheid en relevantie van de verklaringen een overheersende plaats inneemt bij de beoordeling van de asielaanvraag. Maar dit standpunt van de CCE staat de beoordeling van de angst voor vervolging en het mogelijke risico op refoulement niet in de weg.*

*Bovendien leidde deze praktijk in 2012 tot de veroordeling van België door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Singh en anderen v. België vanwege het gebrek aan zorgvuldig en rigoureuus onderzoek en beoordeling van de angst voor vervolging en het mogelijke risico op refoulement.*

*Daarom moet worden erkend dat de bewijslast voor de gegrondheid van een asielverzoek in de eerste plaats op de asielzoeker rust, overeenkomstig het beginsel actori incumbit probatio. Het is zeker een principe van toekenning van de bewijslast dat universeel is voor alle nationale rechtssystemen en voor internationale rechtszaken: degenen die zich op een recht beroepen, moeten bewijs leveren.*

*Er moet echter rekening mee worden gehouden dat een asielzoeker bijzonder kwetsbaar kan zijn voor de procedure, hetzij vanwege zijn achtergrond, zijn psychologische of fysieke toestand, het ontbreken van intellectuele of financiële middelen, zijn isolement, het feit dat hij een vreemde taal spreekt, soms hun opleidingsniveau of zelfs hun opvangomstandigheden.*

*Deze kwetsbaarheid beperkt zijn vermogen om te begrijpen wat er van hem wordt verwacht, om onderzoek te doen en bewijs te leveren. De teksten en de jurisprudentie hebben kennisgenomen van deze kwetsbaarheid en zijn van mening dat dit idee van de bewijslast die op de asielzoeker drukt, met flexibiliteit en omzichtigheid moet worden toegepast.*

*Deze flexibiliteit in de bewijslast heeft een dubbel gevolg. Het legt staten de verplichting op om deel te nemen aan het vaststellen van de feiten die ten grondslag liggen aan het asielverzoek. En het legt hen de verplichting op om het voordeel van de twijfel voor de verzoeker te erkennen wanneer elementen van zijn onbewezen verhaal zeker of waarschijnlijk lijken, rekening houdend met zijn profiel en zijn afkomst.*

*De verplichting om deel te nemen aan het vaststellen van de feiten die ten grondslag liggen aan het asielverzoek impliceert op zijn beurt verschillende verplichtingen van de kant van de staten: de verplichting om de asielzoeker te ondersteunen en te begeleiden bij de presentatie van zijn verhaal, om op de hoogte te blijven van de objectieve omstandigheden die heersen in het land van herkomst en de nodige stappen ondernemen om de feiten te verifiëren die kunnen worden geverifieerd. In bepaalde gevallen gaat deze*

verplichting zo ver dat de bevoegde autoriteit wordt verplicht deel te nemen aan het vaststellen van de feiten door gebruik te maken van "alle middelen waarover zij beschikt om het bewijsmateriaal te verzamelen dat nodig is om het verzoek te ondersteunen". Dit is het gevolg van de onderzoeksmiddelen waarover de overheid beschikt, en van het gemak waarmee zij bepaalde elementen kunnen achterhalen, zoals de algemene situatie in het land van herkomst van de asielzoeker. Er is dus in de asielprocedure sprake van een gezamenlijke bewijslast;

In dit geval en zoals erkend door de commissaris-generaal, gesteund door Amnesty International en verschillende andere geloofwaardige bronnen van consistente informatie, blijft er geen twijfel bestaan over de meervoudige discriminatie waaraan gewone Albanese burgers in het bijzonder en dagelijks worden blootgesteld. Op dezelfde manier zijn het gebrek aan politieke wil en vooral het onvermogen als gevolg van een zeer groot tekort aan middelen van de Albanese staat zo belangrijk en duidelijk, dat ze de risico's van onmenselijke behandeling in de zin van het artikel tastbaar en concreet maken. 3, bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

De motiveringsplicht houdt in de eerste plaats in dat iedere administratieve handeling gebaseerd moet zijn op feitelijk en rechtens aanvaardbare redenen. De verplichting om materiële redenen te verstrekken houdt in dat elke administratieve handeling moet verwijzen naar exacte, relevante en juridisch toelaatbare materiële redenen die uit het administratieve dossier moeten blijken. De redenen moeten tijdens een wettigheidscontrole kunnen worden onderzocht. Behoudens hetgeen hieronder zal worden toegelicht met betrekking tot de formele motiveringsplicht, mogen de redenen niet rechtstreeks in het besluit zelf worden opgenomen.

Er moet aan worden herinnerd dat de eis van zowel materiële als formele motivatie verschillende voordelen heeft. Namelijk: "Motivering biedt de bestuurder de mogelijkheid om op de hoogte te worden gesteld van de redenen voor de administratieve handeling en stelt hem tegelijkertijd in staat om met volledige kennis van zaken met de auteur ervan te discussiëren, om zo eventueel het besluit 'aan te passen'. In geval van beroep zal de verzoeker die op de hoogte is van de redenen voor een bestreden handeling, zijn middelen beter kunnen organiseren. Ten slotte vormt het de garantie voor een serieus en onpartijdig onderzoek van de zaak.

Vanuit de bestuurskant gezien heeft motivatie tot gevolg dat de betrekkingen met degenen die aan het bestuur worden onderworpen gemakkelijker worden gemaakt, doordat de autoriteit meer overredingskracht dan dwang kan gebruiken. Bovendien vergemakkelijkt het de controle die de hogere of toezichhoudende autoriteit uitoefent op de ondergeschikte autoriteit."

Ce qui importe à propos de l'obligation de motivation, c'est que l'autorité puisse raisonnablement avoir adopté la décision querellée sur la base du dossier administratif. La décision doit pouvoir être justifiée d'une manière acceptable aussi bien en droit qu'en fait. L'autorité administrative doit pouvoir démontrer qu'elle a tenu compte lors de sa prise de décision des données concrètes avancées en soutien des motifs qu'elle a énoncés dans sa motivation formelle. La motivation matérielle est donc relative à la légalité interne de l'acte administratif, à la validité des motifs avancés par l'administration alors que la motivation formelle est une exigence relative à la légalité externe de cet acte.

Van belang bij de motiveringsplicht is dat de instantie op grond van het administratief dossier redelijkerwijs het bestreden besluit kan hebben vastgesteld. Het besluit moet zowel rechtens als feitelijk op aanvaardbare wijze kunnen worden gemotiveerd. Het bestuursorgaan moet kunnen aantonen dat het bij zijn besluit rekening heeft gehouden met de concrete gegevens die zijn aangevoerd ter onderbouwing van de redenen die het in zijn formele motivatie heeft aangegeven. De materiële motivatie heeft dus betrekking op de interne wettigheid van de administratieve handeling, op de geldigheid van de door de administratie aangevoerde redenen, terwijl de formele motivatie een vereiste is met betrekking tot de externe wettigheid van deze handeling.

In dit geval geeft de commissaris-generaal geen toelichting op de basis van zijn overtuiging dat de verzoeker en zijn familie, vanwege hun kwetsbare profiel, niet langer het risico lopen slachtoffer te worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het Verdrag. EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, na zijn uitwijzing naar Moldavië, wiens systeem wordt getroffen door structurele en systemische mislukkingen. De verplichting om materiële redenen te verstrekken houdt in dat elke administratieve handeling moet verwijzen naar exacte, relevante en juridisch toelaatbare materiële redenen die uit het administratieve dossier moeten blijken. De redenen moeten tijdens een wettigheidscontrole kunnen worden onderzocht.

De materiële motivatie voor de daad beantwoordde op geen enkele wijze aan deze grote zorg en verdient daarom bestraft te worden.

Artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991 voegt daaraan toe dat de formele motivatie "adequaat" moet zijn.

Deze eis van adequaatheid is een kwestie van casuïstiek die in principe een meer onderbouwde motivatie oplegt, ook al is de bevoegdheid van de autoriteit discretionair of gekoppeld.

Wat de formele motivatie betreft, sluit dit, zoals in dit geval het geval is, lege, stereotiepe of standaardformules uit. Heel logisch is de jurisprudentie van de Raad van State van oordeel dat dit geen "adequate" motivatie is.

*De verplichting om formele redenen te verstrekken vereist dat de administratie zelf de juridische en feitelijke grondslagen aangeeft waarop zij zich baseert om haar besluit te nemen. De burger moet dus tegelijkertijd kennis kunnen nemen van het bestuursbesluit en de redenen die daaraan ten grondslag liggen.*

#### **VAN ALLE BOVENSTAANDE**

*In het licht van de situatie van structureel en systemisch falen die in Albanië heerst, is het zeer relevant dat de verzoeker en zijn familie bang kunnen zijn voor de herhaling van het ontbreken van enige steun voor deze helse situatie die voortdurend hun fundamentele rechten schendt en meer specifiek het vinden van zij zijn blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.*

*Opgemerkt moet worden dat in het besluit van de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden met alle feitelijke en juridische elementen die relevant zijn voor deze zaak, en in het bijzonder met betrekking tot de rigoureuze en objectieve beoordeling van de intrinsieke risico's van schending van de grondrechten van de verzoeker zijn gezin, in het bijzonder de blootstelling van deze laatste aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.*

*Op dezelfde manier, en zoals we hierboven hebben geanalyseerd, schuilt er in de motivatie voor het omstreden besluit ongetwijfeld een zeer foutieve inschatting van het reële risico voor de kinderen om bij terugkeer naar hun land van herkomst op hun beurt opnieuw te moeten beleven wat hun twee ouders hebben altijd te maken gehad met, namelijk: een hele reeks discriminatie op het gebied van fundamentele rechten en vrijheden, in armoede, ontberingen en vooral zonder enige basisopleiding, essentieel voor hun opleiding en hun toekomst.*

*Dat het genomen besluit bijgevolg niet in overeenstemming is met de in de motivering genoemde bepalingen en daartoe moet worden hervormd door uw Hoge Administratieve Rechtbank."*

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en op geheel alternatieve wijze om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

## **2.2. Stukken**

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

## **2.3. Beoordeling van het beroep**

### **2.3.1. Bevoegdheid**

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen "een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden" (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, en 7 van het Kinderrechtenverdrag, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen *in casu* geschonden acht.

Verder beroept verzoeker zich op een schending van het Verdrag van Genève en van het protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, maar verduidelijkt hij niet *in concreto* welke specifieke bepalingen – behoudens artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 1, (1) van het protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 – door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

Verzoeker voert voorts de schending aan van “*het beginsel van [...] voorzorg*”, doch geeft niet de minste toelichting wat hij hiermee bedoelt of over de wijze waarop hij dit beginsel *in casu* geschonden acht.

Verzoeker geeft evenmin aan op welk beginsel hij doelt waar hij zich, benevens op het voormelde beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, beroept op “*het beginsel van goed bestuur*”. Ook preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest aanvoert, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Verzoeker betwist de bestreden beslissing in het geheel niet waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 2 oktober 2024, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.7. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

*“Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*

2.3.8. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoeker geen dergelijke elementen bijbrengt.

2.3.9. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Albanië, te worden vervolgd omdat hij aanzien wordt als huurmoordenaar nadat hij gearresteerd (en veroordeeld) werd voor onwettig wapenbezit toen hij onderweg was naar een afspraak met een politieagent om zijn wapens in te leveren. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissing kan er vooreerst (i) uit verzoekers beweerde vrees dat hij of zijn dochter vermoord zullen worden wegens de foutieve portrettering als huurmoordenaar geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Zo (a) zijn er een aantal elementen die de geloofwaardigheid van zijn vrees ondermijnen. Ten eerste maakt verzoeker geen gewag van persoonlijke bedreigingen aan zijn adres. Ten tweede bleef hij na zijn vrijlating uit de gevangenis nog vier maanden in Albanië zonder dat er enig incident plaatsvond. Ten derde toonde hij ook geen haast om het land te verlaten. Ten vierde blijkt uit niets dat er een verband bestaat tussen de aanslag op het leven van A. M. op 3 april 2023 en de persoon van verzoeker of hun arrestatie in 2021 en daarop volgende veroordeling. Ten vijfde vermeldde verzoeker niet dat A. M. vorig jaar opnieuw gearresteerd werd, zoals blijkt uit de algemene informatie, en scheen hij niet te weten waar deze verblijft, hetgeen niet ernstig is en zijn vrees ondermijnt dat er ook op zijn persoon een aanslag zou worden gepleegd. Ten slotte zou T. G. pas in september 2023 uit Albanië vertrokken zijn, wat evenmin doet blijken dat zij in de negatieve aandacht staan van misdaadbendes. Bovendien (b) maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij, wat betreft de door hem aangehaalde vrees, geen beroep zou kunnen doen op bescherming voorzien in Albanië. Daarnaast (ii) blijkt allerminst dat verzoekers juridische rechten geschonden werden naar aanleiding van zijn arrestatie in 2021 en de daarop volgende veroordeling. Enerzijds (a) wijst de commissaris-generaal op het feit dat er een rechtszaak is geweest en verzoeker hierbij verdedigd werd door een advocaat, dat verzoeker in beroep is kunnen gaan, dat hij vroeger werd vrijgelaten met amnestie en dat verzoeker zelf aanhaalt dat de veroordeling wegens wapenbezit zonder vergunning correct was. Anderzijds (b) maakt verzoeker, omwille van verschillende redenen, niet aannemelijk dat er fouten in zijn rechtszaak zijn gebeurd. Ten eerste blijkt uit de door hem tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten geenszins dat de agent met wie hij een overeenkomst had om de wapens in te leveren ook een bewijs naar de rechtbank heeft gestuurd hieromtrent en dat dit in zijn dossier zit en blijkt uit de enkele pagina's van het vonnis die hij neerlegde dat de rechter zijn verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig acht. Ten tweede werd zijn straf in de beroepsprocedure bevestigd. Ten derde heeft hij nooit

klacht ingediend omtrent de naar zijn mening incorrecte behandeling van zijn zaak. Tot slot is het ook allerminst aannemelijk dat hij opnieuw vervolgd zal worden door de staat voor de eerdere feiten waar hij al in de gevangenis voor zat. Ten slotte (iii) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot een hoofdzakelijk theoretisch betoog, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

2.3.10. In eerste instantie beaamt de Raad dat uit verzoekers beweerde vrees dat hij of zijn dochter vermoord zullen worden wegens de foutieve portrettering van hem als huurmoordenaar geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

2.3.10.1. Vooreerst kan geen geloof gehecht wordt aan verzoekers vermeende vrees. De bestreden beslissing luidt in dit verband als volgt:

*“U maakt geen enkel gewag van persoonlijke bedreigingen aan uw adres (CGVS, p. 5 en 6).*

- U bleef na uw vrijlating uit de gevangenis nog vier maanden in Albanië uit de gevangenis zonder dat er enig incident plaatsvond (CGVS, p. 6).*
- U toonde ook geen haast om het land te verlaten (CGVS, p. 5, 6). Zo blijkt uit uw verklaringen dat u de wens had dat uw dochter, voor wiens leven u overigens vreest (CGVS, p. 12), het schooljaar in Albanië afmaakte alvorens u zou vertrekken (CGVS, p. 6). Indien u echter werkelijk voor uw leven vreesde, is het uiterst bevreemdend dat u nog ettelijke maanden gewacht heeft om het land te ontvluchten, namelijk tot het schooljaar van uw dochter beëindigd was.*
- Dat er op 3 april 2023 een aanslag plaatsvond op het leven van A. M. staat niet ter discussie. Uit niets blijkt echter dat er een verband zou bestaan met uw persoon of met jullie eerdere arrestatie in 2021 en de daarop volgende veroordeling omwille van onwettig wapenbezit.*
- Dat u overigens niet vermeldde dat A. vorig jaar opnieuw gearresteerd werd, zoals blijkt uit de beschikbare informatie, en u niet scheen te weten waar hij verbleef (CGVS, p. 12) is niet ernstig en ondermijnt uw vrees dat er ook op uw persoon een aanslag gepleegd zal worden.*
- Wat betreft T., die samen met u en A. in 2021 gearresteerd werd en slechts veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien maanden, kan opgemerkt worden dat hij pas in september 2023 uit Albanië vertrokken zou zijn (CGVS, p. 12). Ook hier blijkt niet dat jullie in de negatieve aandacht van misdaadbendes staan.”*

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij in Albanië gediscrimineerd werd, merkt de Raad op dat verzoeker nergens tijdens de administratieve procedure melding maakte van het feit als zou hij omwille van zijn foutieve portrettering als huurmoordenaar gediscrimineerd worden, laat staan dat hij melding maakte van discriminatie om deze reden die aangemerkt kan worden als vervolging. Voor het overige laat verzoeker deze pertinente, draagkrachtige en in het administratief dossier steun vindende overwegingen volledig onverlet, zodat deze door de Raad geheel tot de zijne worden gemaakt.

2.3.10.2. Los van de voorgaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij voor de vermeende problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat, algemeen genomen, uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink wordt opgenomen, te weten de COI Focus “Albanië Algemene Situatie” van 5 december 2023, het volgende blijkt:

*“Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt daarnaast dat in*

Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanneming in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.”

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten algemeen gezien aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. Waar hij in het verzoekschrift wijst op een gebrek aan politieke wil en vooral het onvermogen als gevolg van een zeer groot tekort aan middelen van de Albanese staat en op de situatie van structureel en systematisch falen die in Albanië heerst, merkt de Raad op dat dit louter blote beweringen zijn die verzoeker op geen enkele wijze hard maakt. Dit kan dan ook geen afbreuk doen aan voormelde analyse gebaseerd op algemene informatie. Hetzelfde geldt voor verzoekers blote bewering dat Albanese burgers dagelijks worden blootgesteld aan meervoudige discriminatie.

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Albanese overheden wendt, dan wel wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming. Verzoeker blijft hier echter geheel in gebreke.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

- *“Uit niets blijkt dat u klacht indiende omwille van deze vrees. U geeft zelf aan dat u niet weet wie u dient te vrezen maar dat u, indien u het wel zou weten, klacht zou indienen bij de politie (CGVS, p. 11). Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient evenwel aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.*
- *U heeft bovendien nooit klacht ingediend tegen de media omtrent het verspreiden van foutieve informatie (CGVS, p. 12).*
- *U verklaart voorts dat A. bij de politie klacht heeft neergelegd en dat ze hem hieromtrent vragen hebben gesteld. U verklaart dat er nooit een verantwoordelijke voor is opgepakt, maar hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. (CGVS, p. 11).”*

Dat verzoeker persoonlijk gediscrimineerd zou worden bij het zoeken van nationale bescherming voor deze problemen, maakt hij – gelet op de voorgaande vaststellingen inzake zijn individuele situatie – geenszins aannemelijk. Voor het overige doet verzoeker in het verzoekschrift niet de minste poging om deze pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad besluit dat verzoeker in het verzoekschrift niets bijbrengt dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij, wat betreft de aangehaalde problemen, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.3.11. Bovendien blijkt allerm minst dat verzoekers juridische rechten geschonden werden naar aanleiding van zijn arrestatie in 2021 en de daarop volgende veroordeling, zoals terdege uit de bestreden beslissing blijkt:

*“Vooreerst wordt op volgende zaken gewezen.*

- Er is een rechtszaak geweest en u werd hierbij verdedigd door een advocaat (CGVS, p. 5, 10). U verklaart dat de rechter de feiten ook terdege heeft onderzocht. Zo verklaarde de rechter dat er geen bewijs was dat er een wapen van A. was, hetgeen volgens u ook klopte (CGVS, p. 13).*
- U bent in beroep kunnen gaan (CGVS, p. 6-7, 8).*
- U werd vroeger vrijgelaten met amnestie (CGVS, p. 6-7).*
- U haalt zelf aan dat de veroordeling wegens wapenbezit zonder vergunning correct was (CGVS, p. 11). Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat er fouten in uw rechtszaak zijn gebeurd.*
- U verklaart dat de agent met wie u een overeenkomst had om de wapens in te leveren, ook een bewijs naar de rechtbank heeft gestuurd hieromtrent en dat dit in het dossier zelf staat (CGVS, p. 5, 8-9). Dit blijkt evenwel geenszins uit de door u voorgelegde documentatie aangaande de rechtsgang. Bovendien legt u slechts enkele pagina's van het vonnis waarin u veroordeeld werd neer én blijkt uit de documenten die u wél neerlegt dat de rechter uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig achtte (zie map 'Documenten').*
- In de beroepsprocedure werd uw straf bevestigd (CGVS, p. 10).*
- U heeft nooit klacht ingediend omtrent de naar uw mening incorrecte behandeling van uw zaak. Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat uw advocaat u zei dat u nergens naartoe kon gaan. U heeft wel met een journaliste gepraat die u zei dat u klacht moest indienen, maar u verklaart dat het niets zou opleveren om klacht in te dienen bij de politie tegen de politie. U heeft dit echter ook nooit ergens anders aangeklaagd, bijvoorbeeld bij de hogere autoriteiten of bij de ombudsman. U heeft ook nooit informatie opgezocht over verdere stappen hieromtrent, maar u heeft dit enkel met uw advocaat en de journalist besproken (CGVS, p. 9-10). In Albanië zijn er echter, naast de gewone rechtsgang, ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden (cfr. infra). Hieruit blijkt aldus geenszins dat u alle beschermingsmogelijkheden in Albanië uitgeput heeft.*
- Gelet op het geheel van voorgaande is het ook allerm minst aannemelijk dat u opnieuw vervolgd zal worden door de staat voor de eerdere feiten waar u al in de gevangenis voor zat (CGVS, p. 7). U stelde dat u een nieuwe dagvaarding ontving omdat de procureur iets met uw zaak wou doen en de vrees dat u opnieuw vervolgd zal worden door de staat (CGVS, p. 13). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u opnieuw vervolgd zal worden omtrent dezelfde feiten. U geeft expliciet aan dat u de dagvaarding zelf niet helemaal begrijpt, maar dat u uw advocaat heeft geraadpleegd en dat die u zei dat u zich geen zorgen hoeft te maken aangezien u uw straf reeds heeft uitgezeten (CGVS, p. 7-8, 13). Daarnaast haalt u ook aan dat u van een secretaresse in de rechtbank te horen kreeg dat er geen lopende zaak is tegen u (CGVS, p. 14).”*

Waar verzoeker in het verzoekschrift opnieuw wijst op meervoudige discriminatie van Albanen, op het gebrek aan politieke wil en het onvermogen als gevolg van een gebrek aan middelen van de Albanese autoriteiten en op een structureel en systematisch falen in Albanië, herhaalt de Raad dat dit louter blote beweringen zijn die niet hard gemaakt worden met algemene informatie en dat voormelde vaststellingen inzake de individuele situatie van verzoeker aantonen dat hier in zijn hoofdte in ieder geval geen sprake van was. Voor het overige laat verzoeker ook deze pertinente, draagkrachtige en in het administratief dossier steun vindende overwegingen volledig onverlet, zodat deze – bij gebrek aan enig concreet verweer – overeind blijven.

2.3.12. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker nergens tijdens de administratieve procedure melding maakte van het feit als zou hij – in een context die anders is dan degene die hierboven besproken werd, doch in het verzoekschrift niet nader toegelicht werd – gediscrimineerd worden, laat staan dat hij melding maakte van deze discriminatie om deze reden die aangemerkt kan worden als vervolging.

2.3.13. De door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan al het voorgaande.

2.3.14. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.15. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.16. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.17. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen toelichting geeft waarom verzoeker, gelet op zijn kwetsbaar profiel, geen risico zou lopen bij terugkeer, dat er in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met alle feitelijke en juridische elementen van zijn verzoek en dat de commissaris-generaal een zeer foutieve inschatting maakte van het risico dat zijn kind zou lopen bij terugkeer, merkt de Raad op dat verzoeker geenszins verduidelijkt uit wat zijn kwetsbaar profiel bestaat en met welke elementen er geen rekening wordt gehouden. Dit is geenszins ernstig. Bovendien maakt hij, gelet op het voorgaande, geenszins aannemelijk dat hij (of zijn nog in Albanië verblijvende ex-vrouw die de moeder is van zijn kind) in het verleden vervolgd werd. Mede gelet hierop, valt niet in te zien op welke wijze de nood aan internationale bescherming van verzoekers dochter verkeerd werd beoordeeld, minstens toont verzoeker het tegendeel niet concreet aan.

2.3.18. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.19. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.20. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.21. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.22. Waar verzoeker op geheel alternatieve wijze vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal te

vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftientig door:

|               |                                                 |
|---------------|-------------------------------------------------|
| V. SERBRUYNS, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERKIMPEN, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS